

catu, vt stetur iuratoriæ cautioni, si non habet fideiussores; nisi esset capitaliter accusatus; sed ego credo, quod in practica hoc priuilegium non seruaretur considerata petitionum qualitate.

45 Item adde, quod officialis in loco, vbi officium exercuit, debet stare ad syndicatam post finitum officium. l. 1. C. vt omnes iudices, & in l. 1. C. vbi de crimine agi oportet, & l. 1. C. ad legem Iul. repetun. & de his specialiter fuit prouisum in Regno Neap. & quod alibi stare nõ possit per Cõstit. Volumus, & ibi Afflic. num. 2.

46 Item adde, quod officialis ante syndicatum potest conueniri in sex casibus: primo, si est officialis perpetuus; secundo, si actio esset tempore peritura; tertio, si commiserit factum, siue barratariam in officio; quarto, si ita Princeps iusserit; quinto, potest conueniri a personis nõ subditis ratione officij; sexto quando pro delicto imponitur pena priuationis officij: ita tradit Afflic. in const. statuimus numer. 48. lib. 1. & vide quæ posui supra in q. 16. ad vers. praterea quarto. Baia.

7 Furtis, barrataria, & illicitis extorsionibus. Quæ autem sit Barrataria, & quomodo intelligatur, vide Iaf. in §. Quadrupli, & ibi Apoit. num. 81. Inst. de act. Menoch. de arb. iud. lib. 1. q. 65. nu. 2. & lib. 2. cent. 2. casu 125. num. 11. Plot. in l. si quando §. 48. num. 17. C. vnde vi; refugium tamen Iudicum, vt se tueri possint, vi. per eundem Menoch. d. tract. lib. 2. cent. 4. cas. 349. num. 19. & cas. 339. num. 5. in fin. infr. q. 83. versic. Iudex male; Idem Menoch. cas. 342. nu. 18. vbi apparet etiam quid sit barrataria; sup. q. 16. vers. Praterea quarto; q. 46. versic. Plerumque q. 50. vers. Scias etiã; infra q. 93. versic. Quæro si iudex ad fin. quod est contrarium huic, ibi enim dicitur, quod Iudex nulliter, & malè proferens sententiam tenetur ad in-

de furtis, barrataria, & illicitis extorsionibus. Et ita de consuetudine obseruari attestatur Franc. Accurs. de synd. quem refert, & dicit esse notabile verbum, Amad. de synd. nu. 136. in fine.

47 Notarius n̄ condemnatus ex eo, quod deliquerit circa officium tabellionatus, puta, quia falsum instrumentum fabricauit, censetur priuatus officio tabellionatus: ideoque non potest noua instrumenta conficere, sed antequam sit condemnatus, non intelligitur priuatus. Et hæc est communis opi. vt dicit Alex. in l. si quis ex argentarijs, §. 1. nu. 6. ff. de edendo.

5 Clericus beneficiarius matrimonium contrahens priuatur beneficio, vt est tex. in c. 1. de cler. coniug. Et hoc locum habet non modo in clerico, qui sit in sacris constitutus, sed etiam in eo, qui sit in minoribus, nam & ipse, si uxorem ducat, beneficijs priuatur. Et ita concludunt omnes Doct. vt dicit Euerard. consil. 111. circa princ. Ad quod illud perdit, etiam si matrimonium sit nullum causa consanguinitatis. Et ita communiter tenetur, vt dicit Imol. in c. 10. post num. 24. vers. Quarto casu, de cleric. coniug. Sed nunquid est ipso iure priuatus beneficio, an autem est priuandus. Resp. Aliqui simpliciter dicunt, quod non est priuatus ipso facto, sed venit per sententiam priuandus. Et hanc opin. dicit esse communem Euerard. in d. consil. 111. col. 1. vers. In contrarium tamen. Alij vero simpliciter dicunt, quod eo ipso, quod contrahit matrimonium, ipso iure beneficium amittit: & hanc opin. tenuit gloss. in d. cap. 1. in gloss. 1. quam dicit esse communiter receptam Didac. in epit. super 4. decret. c. 6. §. 4. num. 4. Hanc etiam opin. dicit esse communem Menchiaca lib. 3. de testam. §. 22. num. 45. in fin. Tu verò dic, quod aut matrimonium de iure valet, puta, quia non est in sacris constitutus, & contrahit cum ea, cum qua nullum est legitimum impe-

dimentum: & tunc priuatur ipso iure: Aut matrimonium est nullum, puta, quia talis clericus erat in sacris constitutus, vel si erat in minoribus scienter contraxit cum consanguinea, & non est secuta copula carnalis: & tunc non perdit beneficium ipso iure. Et hanc dicit esse communem opi. Bermon. de concub. fol. 404. in princ. quæ mihi etiam magis placet. Sed quid si contraxit matrimonium nulliter cum impubere, nunquid & eo casu amittit beneficiũ? Resp. quod non, & est communis opin. vt attestatur Didac. in epitom. super quarto decret. cap. 6. §. 4. post num. 4. quem refert Menchiaca in d. §. 22. num. 46. nam cum impubere non potest verè dici contractum matrimonium, sed tantum sponsalia de futuro, propter quæ certum est, quod clericus beneficium non amittit. Sed quid si vxor ante copulam ingrediatur monasterium, nunquid ipse recuperabit beneficium? Resp. quod non: & ita tenent communiter Doct. vt dicit Summa Angelica, in verbo, Clericus, §. 5. num. 1. Adde, quod Clericus matrimonium contrahens non modo amittit beneficium, sed etiam quoscumque regressus, accessus, & alia quælibet intra sibi ad beneficium ecclesiasticum competentia tenet gloss. in dicto cap. 1. in verbo, Clericalis, de cleric. coniug. in sexto, & est commun. opin. vt ait Didac. in epitom. super 4. decretal. fol. 82. num. 5. Item clericus contrahens matrimonium amittit pensionem, quam in resignatione beneficij sibi referuauerat super fructibus: & est communis opin. vt ait Gigas de pensio. q. 54. quem refert, & sequitur Bermon. in loco præallegato, fol. 404. num. 3. in fin. etiam si huiusmodi pensio fuerit constituta simpliciter, nullo adiecto ponere spirituali. Et ita obtinuit vsus Romane curiæ, vt attestatur Didac. in loco præalleg. post num. 6.

6 Item Clericus, qui sustinet excommunicationem per annum, priuatur beneficio, & est communis opin. vt attestatur Felin. in cap. 1. num. 8. de iudic. talis enim videtur de hæresi suspectus. Item clericus periturus priuatur beneficio. Dixi supra hoc eodem lib. §. Periturum, vers.

teresse: hic verò, quod non tenetur nisi profurtis, barrataria, &c. Adde Marfil. Rub. de fideiuss. num. 185. Capyc. decif. 121. nu. 18. Drogh.

47 h Notarius condemnatus. Adde, quod non sufficit condemnatio falsi, sed etiam requiritur, quod in eadem sententia officio tabellionatus sit priuatus, ita tradit Nell. de banni. 1. par. 2. tempor. quæst. 151. quem sequitur Foller. in practic. crimin. in verb. battiantur num. 39. & Marfil. in practic. §. aggrædior, nu. 108. & sing. 200. nu. 2. fallit tamen, si crimen, sit notorium, & tale, per quod sit priuatus ipso iure officio tabellionatus, ita notat Tiraquel. in repe. l. h. nunquam in verb. reuertatur num. 412. C. de reuocat. donat. sed in hac materia de priuatione officij tabellionatus vide Felyn. in c. fraternitas de hæret. vbi donit multas fallentias. Baia.

1 Matrimonium. Intellige in matrimonio de præfenti: secus autem in sponsalibus de futuro, secundum Panor. in cap. 1. de cleric. coniugat. Guiot.

48 K Item Clericus. Adde, quod ultra priuationem beneficij, si per annum steterit in excommunicatione, poterit contra eum, vt de hæresi suspectum, procedi, per Conc. Trid. sub decreto de reform. sess. 25. c. quauis in fine. Ba.

1 Priuatur Beneficio. Adde quinimò contra eum vt de hæresi suspectum procedi potest, si post legitimas monitiones non rescipuerit, ultra alias penas, vt per Sac. Concil. Trid. sub titul. de reform. sessio. 25. cap. 2. quauis in fin. ad idem. vi. per Ludou. Carer. in suo tract. de hæret. num. 43. Giach. Per

in Per sententiam priuandus.] Supra hac eadē quæstione, versic. clericus beneficiarius: Adde tamē de clerico ob homicidiũ priuando, an ipso iure, vel per sententiam; Benintend. decision. 37. numero 5. & 10. cum seq. supra in §. fornicatio, vers. & in primis, vbi seipsum hic allegat; infra quæst. 75. vers. sacerdos, vide que dixi infra q. 78. versic. viterius quæro. Drogh.

49 n Prælati insufficientes. Adde videndum Crauer. in consilio 132. col. 2. Baia.

o Et scias quod.] Far. q. 19. nu. 69 & 70. volu. 5. inspect. 3. Ross.

7 Pariter etiam clericus excommunicatus est ipso iure priuatus fructibus beneficij, & est communis opin. vt dicit Ripa in c. 1. num. 27. de iudic. Et nota, quod licet clericus, qui fuerit propter crimen depositus, aut suspensus. exhibenda sint alimēta ex redditibus sui beneficij, tamen clerico excommunicato, etiã si egenus, & pauper sit nihil datur. Et ita frequentissimo omnium consensu receptum est, vt ait Didac. lib. 3. resolutionum, c. 13. post nu. 12. vers. hinc. Hæc tamen omnia intellige, vt procedant modo excommunicatio sit iusta: aliàs secus, vt dixi infra, lib. 7. §. excommunicatio. Item clericus hæreticus & eius filij amittunt ipso iure beneficia, dixi supra §. Hæresis, versic. item clericus. Item clericus colludens in causa beneficij debet beneficio priuari: vt est text. in cap. audiuimus. de collus. deteg. Et potest poni exemplum in sene, qui sit infirmus, qui permutat pingue beneficium cum Nepote, vel consanguineo dante beneficium exile: his enim concur-

Item Clericus. Item Clericus simoniacus priuatur beneficio, vt dixi supra hoc eo. lib. §. Simonia, versic. item clericus. Item clericus, qui effectus est miles secularis amittit beneficium: ita dicit glo. in c. si in verbo, Reddiderint, de cleric. non residen. & est communis opin. vt attestatur Imola in d. c. fin. nu. 6. Barbat. consil. 11. col. fin. versic. praterea facit, lib. 1. quem refert Gigas de pensio. quæst. 55. num. 2. Nam eo ipso, quod secularem militiam assumit, videtur clericali militia renunciasse.

8 Prælati insufficientes debent deponi, secundum gloss. in c. 5. in verbo sufficientem, de renunt. lib. 6. quam dicit esse communiter approbatam, Alciat. de præsumpt. in tertia regula, præsumpt. 10. nu. 5. Scias tamen, quod Episcopus negligens non potest ab aliquo deponi, præterquam à summo Pontifice. Et ita communiter concludit, vt dicit Abb. in c. excommunicamus, il 1 in fin. de hæret. Sed quid in Papa, nunquid & ipse propter insufficientiam deponi poterit? Respon. quod non, & ita receptum esse attestatur Gomes. in c. 1. post num. 115. de const. in 6. Ceteros autem casus, in quibus Clericus beneficij priuationem incurrit, videre potes apud Rebuffum in loco præallegato.

9 Et scias, quod clericus committens delictum, propter quod possit priuari beneficio, licet habeat ius in re, quousque sit priuatus, postquam tamen eo priuatus est, tenetur restituere fructus perceptos à die commissi delicti, vel quos percipere potuit, siue extent, siue sint consumpti, siue effectus sit locupletior, siue non. Ita tenet Paul. de Cast. in l. 1. nu. 3. C. de ijs, quibus vt indig. & est communis opin. vt attestatur Diaz in pract. crim. can. c. 123.

QVÆST. LXXIV.

De pena depositionis ab ordine, siue degradationis.

S V M M A R I A.

Ex Ciaro.

1 De pena degradationis.

ADDITIONES, Ad Quæst. LXXIV.

a Quandoque etiam.] Cartar. de execut. cap. 1 nu. 289. Farm. titulo de delict. & penis, quæstione decimanona, primo volumine, numero 49. Ross.

1 Quandoque etiam.] Adde, quod Statutum imponens penam degradationis erit intelligendum de leuiori, & sic de

QVÆST. LXXIV.

Vandoque etiam imponitur ab Ecclesiasticis Iudicibus pena depositionis.

nis ab ordine, siue degradationis. b Et scias, quod duplex est depositio, siue degradatio, scilicet verbalis, Iul. Clar. Sent. Pract. Crim.

ventib. talis renuntiatio præsumitur facta in fraudem. Et ita tenent communiter Doct. vt dicit Anan. in d. c. audiuimus, post num. 2. versic. & prædicta. Item clericus, qui non dicit officium, neque incumbit horis diuinis priuandus est beneficio, & tenetur etiam restituere fructus perceptos. Et hæc est commun. opin. vt dicit Bellon. consil. 56. numero. Item clericus committens homicidium qualificatum, puta assassinium, vel parricidium, amittit beneficium: propter simplex autē homicidium nõ amittit ipso iure, sed venit per sententiam priuandus. Dixi supr. hoc eod. lib. §. homicidium, vers. de iure autem. Item clericus bannitus perpetuo priuandus est beneficio, cum non possit in eo seruire: & ita iudicatum fuit per parlamentum Tholosan. vt refert Rebuffus in pract. beneficia. fol. 472. num. 57.

8 Prælati insufficientes debent deponi, secundum gloss. in c. 5. in verbo sufficientem, de renunt. lib. 6. quam dicit esse communiter approbatam, Alciat. de præsumpt. in tertia regula, præsumpt. 10. nu. 5. Scias tamen, quod Episcopus negligens non potest ab aliquo deponi, præterquam à summo Pontifice. Et ita communiter concludit, vt dicit Abb. in c. excommunicamus, il 1 in fin. de hæret. Sed quid in Papa, nunquid & ipse propter insufficientiam deponi poterit? Respon. quod non, & ita receptum esse attestatur Gomes. in c. 1. post num. 115. de const. in 6. Ceteros autem casus, in quibus Clericus beneficij priuationem incurrit, videre potes apud Rebuffum in loco præallegato.

9 Et scias, quod clericus committens delictum, propter quod possit priuari beneficio, licet habeat ius in re, quousque sit priuatus, postquam tamen eo priuatus est, tenetur restituere fructus perceptos à die commissi delicti, vel quos percipere potuit, siue extent, siue sint consumpti, siue effectus sit locupletior, siue non. Ita tenet Paul. de Cast. in l. 1. nu. 3. C. de ijs, quibus vt indig. & est communis opin. vt attestatur Diaz in pract. crim. can. c. 123.

Duplicem esse degradationem, & quæ sit eorum forma, ibidem.

- 2 Clericus non est deponendus, nisi propter graue crimen.
3 Clericus pro quibus criminibus actualiter degradari possit.
4 Quot Episcopi interuenire debeant degradationi.
5 Pena degradationis imponitur etiam doctoribus, & militibus.

Ex Additionibus.

- 1 Degradatio in dubio intelligitur de leuiori.
2 Et ab inferiore a principe fieri nequit.

& actualis. Verbalis est, quando Episcopus pronuntiat sententiam contra Clericum, per quam priuatur Ordinibus Clericalibus. Et hæc propriè loquendo appellatur Depositio, licet plerumque à Doctoribus dicatur etiam degradatio. Et huius depositionis forma habetur in libro Pontificali, folio 188. Actualis autem Depositio, quæ propriè ap-

verbalis degradatione. Folletius in practica criminal. not. in verbo. & si confessus, aut conuictus, num. 22. quid si statutum simpliciter. Baia. b Degradationis.] Nota, quod licet degradatio auferat priuilegia clericalia, prout notatur in capitulo secundo, de pæn. tamen non tollitur character, & votum continentia: & degradatus nõ poterit matrimonium contra- Ddd 3 here

here, secundum Imol. in d. c. multo minus deponitur ab officio, s. i. dist. c. dicitur, & nor. in cap. i. qui cler. vel venent. degradatio ¶ ab inferiore a principi neque actualiter, neq. verbaliter fieri potest, capit degradatio, de pen. c. transmissum de elect. & ita tenere comuniter Doctores refert Bened. Cap. in cap. at si clerici, de iudic. Giach.

Degradatio. Hic nota, quod ubi Ecclesia degradatum tradit curie seculari, debet intercedere, ne mors infligatur, & iudex secularis faciat ad sui libitum, vt dicit Ludou. Cabrer. in pract. crim. s. homicid. vlt. post num. 64. qui num. seq. ponit, & relat. ue, quid si degradatus per iudicem ecclesiasticu opponat, & alleget fuisse nulliter degradatum, quis cognoscat de degradationis nullitate an iudex secularis, vide de vtroque per eum, illic. Giach.

Cingulo Doctorali. ¶ fuit Donatus de Falconibus, de quo alias meminimus, sub numero trecentesimo trigesimo quarto, quod quidem consilium

pellatum degradatio, est, quando clericus non modo per sententiam priuatur, sed etiam actualiter, & personaliter degradatur, exiit, & spoliatur ordinibus ecclesiasticis, iuxta formam traditam in libro Pontificali, fol. 190. & sequen. quem refert Foller. in pract. crimin. canon. fol. 270. numero 17. Et effectus huius differentia est maximus, vt dixi supra quest. 37. versic. scias etiam.

2 Regulariter autem clericus non debet deponi, nisi propter graue crimen. Et hoc est communis resolutio, vt dicit Sylua de beneficio, fol. 109. nu. 4.

3 Ceterum actualiter deponi, seu degradari non potest clericus, nisi pro tribus criminibus, vt dixi supra in dicta quest. 36. versic. scias etiam.

4 Sed quæro, quot Episcopi debeant interuenire depositioni, siue degradationi. Respondet, quod si degradandus est Episcopus, requiruntur duodecim Episcopi: si est presbyter, requiruntur sex:

si est diaconus, vel subdiaconus, tres: si est clericus in minoribus constitutus, sufficit proprius Episcopus. Ita est rex. in cap. fin. 15. quest. 7. Et aduerte, quod si tales Episcopi inter se discordent in pronunciando, sufficit maior pars: & hac est communis opinio, vt dicit Summa Syluestri, in verb. Degradatio, q. 1. Hac tamen, que dicta sunt de numero Episcoporu, intellige, vt procedant, quando post huiusmodi verba depositionem veniendum est ad actuale: sed quando depositio verbalis non fit ad effectum, vt sequatur actualis degradatio, tunc solus episcopus potest verbaliter deponere, seu degradare. Et ita de generali consuetudine obseruatur, vt ait Foller. in pract. crim. cano. fol. 270. nu. 9. in si. Quinimo hodie etiam quando deueniendum est ad actualem degradationem, potest solus episcopus adhibitis prealatis degradare, ita statuentem sacro Trid. Conc. vt refert Diaz in practica crim. cano. c. 3. nu. 7.

5 Scias autem, quod hac degradationis pena non modo locum habet in clericis, sed quandoque etiam in laicis aliqua dignitate insignitis; puta, si sit aliquis Doctor, qui propter aliquod delictum priuandus sit a cingulo doctorali, de quo dixi supra quest. 73. versic. iudex committens, ubi etiam posui quadam exempla. Idem etiam in militibus, quando propter aliquod delictum militare sunt puniendi: nam solent degradari, & exiui cingulo militari. Et dicit Marian. in cap. proposuisti, post. nu. 34. de foro compet. quod ita seruant Duces, & Capitanei armorum, quando faciunt aliquem suspendi ex. is, qui portant sua signa, que nos diuisam appellamus: quia scilicet prius illos denudant tali diuisa.

habes post civilem practicum ultimo loco. Giach. c. Delictum militare. ¶ Que sint delicta militaria, vide Decianum Tractatu criminal. tomo vigesimo libro septimo, capitulo decimo quinto. Ross.

QVÆST. LXXV.

De pena suspensionis.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 De pena suspensionis.

ADDITIONES, Ad Quest. LXXV.

1 Ceterum ubi crimen. ¶ Farinacius tit. de delict. & penis, questione decimaponna, volum. 1. num. 5. Ross.

Ceterum ubi crimen. ¶ Adde videndum Foller. in pract. canon. canon. ni verb. & si confessi, aut conuicti sint cap. 3. nu. 17. & 63. ubi late ¶ ponit quid, & quotuplex sit suspensio, & quot sint suspensionem, species, &

QVÆST. LXXV.

Et ceterum ubi crimen non est valde graue, non solent clericis imponi pena priuationis beneficii, vel depositionis ab ordine, sed tantummodo pena suspensionis, que quidem suspensio est quadam censura ecclesiastica, propter quam clerico in-

terdicitur officium, seu beneficium, vel administratio, seu executio ordinis, vel iurisdictionis. Et habemus nonnullos casus, in quibus imponitur huiusmodi suspensionis pena, quos recenset Summa Syluestri in verbo suspensio, in 6. quest.

2 Sacerdos benedicens secundas nuptias est suspensus ab officio, & beneficio, cap. 1. de secund. nupt. Scias tamen, quod non incurrit hanc penam ipso iure, sed est per sententiam

ad quibus officiis suspensus dicatur interdictus, & se abstinere debeat: & ibi in hoc facit decem Regulas, & ponit etiam quando suspensionis pena imponi possit, non procedente monitione, & tradit formam inquisitionis, & sententia, & suspensionis, uel absolutiois. Ross.

b Per sententiam suspendendus. ¶ Quomodo autem, quid dicatur ipso iure, vel per sententiam, uide fufius, quam alibi, apud

apud Tiraquellum in leg. si unquam, in verbo donatione largitus, C. de reuocand. donat. Felyn. capit. Rodolphus extra de rescript. Drogh.

suspendendus. Et est communis opinio, vt attestatur Diaz in pract. crim. canon. cap. 68. circa finem.

3 Clericus notorius fornicator, vel simoniacus in ordine, est ipso iure suspensus ab officio dixi supra hoc eod. libro s. fornicatio, versic. Sed quarto, & s. simonia, versic. sed quarto.

circa finem. Vide Me nochium, calu 417. de arbit. Ross.

Ex Additionibus.

QVÆST. LXXVI.

De pena interdicti.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 De pena ecclesiastici interdicti.
- Et quibus casibus incurrat, ibid.

ADDITIONES, QVÆST. LXXVI.

Ad Quest. LXXVI.

1 Inter Ecclesiasticas censuras. ¶ Adde, videndum ¶ Nauarr. in suo Manuali siue Summa confessorum, capitulo vigesimo septimo, numero 164. vsque ad numerum 189. tomo primo, ubi interdictum quid, & quotuplex, quis, cur, & quomodo potest interdiceri, & interdicti, & quæ prohibeantur interdicto, & tempore interdicti. Baiard.

b Item ciuitas. ¶ Adde videndum ea, que posui in questione sequenti, in verbo percussus iniuriose, ubi quibus penis puniantur percussus Episcopos. Baiard.

c Est dominus illius ciuitatis. ¶ Confer ad ea, qua dixi supra questione trigesima octaua, versiculo vidi etiam ad finem, ubi dicitur, quod locus sacer est tamen de territorio Principis. Drogh.

Interdicitur, 4. q. 1. in tertio casu, dicit quod secundum Archid. hac opinio communiter non tenetur, ex quo sententia interdicti trahit secum effectum suum, absque eo, quod uentum moribus recipiatur. Præterea, que in d. c. quanquam, dicitur, contraria consuetudine non obstante: non tamen puto recedendum esse a sententia Io. Cald. postquam videmus d. c. non seruari in ipsa ciuitate Romana, neque in alijs terris ecclesie, a quibus in cõcernentibus iuris canonici obseruantia debent alijs ciuitates normam, & regulam accipere.

3 Item ciuitas aliquid committens contra Episcopum, vt capiatur, percussus, vel banniat, est interdicta. Clem. si quis suadente, de pen. Et aduerte, quia hac pena locum non habeat, nisi sit suus proprius Episcopus illius ciuitatis, vt apparet ex verbis illius Clem. & ita firman communiter Scribentes, vt dicit Tortus inter consil. Ant. de Bur. consil. vlt. num. 3. in fin. Idemque si in aliquo loco Episcopus detineatur inuitus, vt ibi. Sed hac intelligenda sunt vt procedant, quando ille, qui detinet Episcopum, vel illum offendit, est dominus illius ciuitatis: alijs secus. Ita videtur sentire gloss. in d. Clem. 1. in verb. Si suast, & ita tenent communiter Doct. vt dicit Socin. inter consil. Curt. Sen. consil. 20. post. num. 42. versic. postremo concludenti. Et dicit Tortus in allegat. consil. vlt. post. nu. 4. quod ita notant communiter Doctores nomine discrepante. Item scias, quod statim cessante tali detentione Episcopi, cessat etiam interdictum ipso iure, & absque alia declaratione. Et hac est communis opinio, vt attestatur Tortus in d. conf. vlt. nu. 5.

QVÆST. LXXVII.

De pena Excommunicationis.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 De pena excommunicationis. Duplicem esse excommunicationem, maiorem s. & minorem, ibidem.
- 2 Percussus clericum est excommunicatus, & incidit in penas canonicas, si quis suadente.
- 3 Et quid si ipsemet clericus seipsum percussit.
- 4 Et an percussus clericum prima cursura tantum.

- 2 Ciuitas exigens ab aliquo pedagio pro rebus suis, incurrit penam interdicti.
 - 3 Ciuitas aliquid committens contra episcopum suum, incidit in penam interdicti. Et an requiratur quod sit proprius Episcopus, ibid. Et an cessante detentione Episcopi cesset interdictum, ibidem.
- Ex Additionibus.
- 1 Interdictum quid sit, quomodo, & quid operetur, remiss.
 - 2 Percussus Episcopum, quomodo puniatur, remissus.

Syluestri in verbo Interdictum, 4. q. 1. in tertio casu, dicit quod secundum Archid. hac opinio communiter non tenetur, ex quo sententia interdicti trahit secum effectum suum, absque eo, quod uentum moribus recipiatur. Præterea, que in d. c. quanquam, dicitur, contraria consuetudine non obstante: non tamen puto recedendum esse a sententia Io. Cald. postquam videmus d. c. non seruari in ipsa ciuitate Romana, neque in alijs terris ecclesie, a quibus in cõcernentibus iuris canonici obseruantia debent alijs ciuitates normam, & regulam accipere.

3 Item ciuitas aliquid committens contra Episcopum, vt capiatur, percussus, vel banniat, est interdicta. Clem. si quis suadente, de pen. Et aduerte, quia hac pena locum non habeat, nisi sit suus proprius Episcopus illius ciuitatis, vt apparet ex verbis illius Clem. & ita firman communiter Scribentes, vt dicit Tortus inter consil. Ant. de Bur. consil. vlt. num. 3. in fin. Idemque si in aliquo loco Episcopus detineatur inuitus, vt ibi. Sed hac intelligenda sunt vt procedant, quando ille, qui detinet Episcopum, vel illum offendit, est dominus illius ciuitatis: alijs secus. Ita videtur sentire gloss. in d. Clem. 1. in verb. Si suast, & ita tenent communiter Doct. vt dicit Socin. inter consil. Curt. Sen. consil. 20. post. num. 42. versic. postremo concludenti. Et dicit Tortus in allegat. consil. vlt. post. nu. 4. quod ita notant communiter Doctores nomine discrepante. Item scias, quod statim cessante tali detentione Episcopi, cessat etiam interdictum ipso iure, & absque alia declaratione. Et hac est communis opinio, vt attestatur Tortus in d. conf. vlt. nu. 5.

- 5 Et an percussus religiosum religiose uiuentem qui tamen pro sessionem non emisit.
- 6 Et an percussus clericum non euntem in habitu clericali.
- 7 Et an percussus clericum, ignorans illum esse clericum.
- 8 Et quid si aliquis uolens percussus Titium laicum, percussus rium clericum.
- 9 Et an percussus clericum excommunicatum, incidat in penas dicti canonis.
- 10 Et an percussus clericum degradatum incidat in penam illius canonis.
- 11 Et quid si clericus deprehensus fuerit in adulterio.
- 12 Et quid si clericus alium insultauerit.
- 13 Et quid si clericus velit aliquod delictum committere.
- 14 Et quid si offensio facta clerico sit lenis.
- 15 Et quid si aliquis percussus clericum pluribus percussionibus eadem